

Opprop til Fakkeltog 2022 - På flukt for sin tro

(Kortversjon til bruk i fakkeltogene)

Midt på natten måtte de flykte, Pastor Jeremiah og resten av landsbyen nord i Nigeria. Fulani-militsen som angrep mente at dette var muslimsk land, og at kristne bosettinger var legitime mål.

I Nge Anh-provinsen i Vietnam har myndighetene bestemt seg for å skape kristenfrie soner blant hmong-folket, hvor mange har kommet til tro de siste tiårene. Ved å legge press på nærmiljøet blir kristne jaget fra hjemstedet uten å få med seg annet enn det de står og går i. Dersom de ikke vender tilbake til landsbyens animistiske praksis, risikerer de å miste både nettverk, levebrød og samvær med egne barn.

I Iran måtte Saghar pakke tingene sine og flykte ut av landet etter at sikkerhetspolitiet hadde brutt seg inn på et møte i husmenigheten hun leder. Hun er en av mange kristne i Iran som har måttet flykte for å unngå lange fengselsdommer.

Rekordmange flyktninger

Ifølge FN finnes det nå over 100 millioner flyktninger. Det å ha en annen tro enn flertallet er en viktig årsak til at mange flykter. Det internasjonale samfunnet er bevisst på rase, etnisitet og nasjonalitet som grunner til å flykte - mens religiøs tilhørighet er underfokusert.

Vi som er samlet her er opptatt av alle menneskers rett til å ha, utøve og skifte tro, slik menneskerettighetserklæringens artikkel 18 uttrykker, uansett hvilken tro man har.

Den kristne kirke er en betydelig minoritet i mange land der trosfriheten har dårlige kår. Denne gruppen fortjener et særskilt fokus, et fokus som også vil gagne friheten for andre grupper.

Hvor er kristne på flukt?

Kristne er på flukt i land som Afghanistan, Eritrea, Iran, Irak, Mosambik, Myanmar, Niger, Nigeria og Pakistan.

I **Myanmar** meldes det om at regjeringsstyrkene peker ut kirker som mål for angrep. Over 200.000 fra etniske grupper med mange kristne befinner seg nå i flyktningleire.

I **Afrika sør for Sahara** finnes områder som er tømt for kristne, og hundrevis av kirker er blitt ødelagt eller stengt.

I **Iran** er det enkeltmennesker som flykter for å unngå fengsling. Siden Iran har agenter i utlandet, hender det at forfølgelsen fortsetter selv etter at de har forlatt landet.

I **Irak** måtte kristne og jesidier flykte da IS inntok Mosul og Ninive-sletta i 2015. De som ikke har flyktet videre, befinner seg fortsatt i kurdisk Nord-Irak, hvor frykten for IS og sjia-milits gjør at få våger å vende hjem.

Utrygt også etter flukten

Troen kan være en styrke for den som er på flukt, men den kan også gjøre livet vanskeligere. Både under flukten og i leirene fortsetter forfølgelsen, med den forskjell at de nå har lite nettverk og derfor er mer sårbare.

Kristne kvinner på flukt utsettes for seksuell trakassering, utnyttning og trafficking, mens menn opplever vold.

Derfor unngår en del å oppsøke flyktningeleirene, og går dermed glipp av fordelene en flyktningstatus kan gi i form av nødhjelp, traumehjelp og skolegang.

Hva kan vi gjøre?

Bak fakkeltogene står lokale komiteer, samt organisasjonene Stefanusalliansen og Åpne Dører. Vi går i tog for å bevisstgjøre, skape engasjement og skape politiske endringer. Utfordringene er mange, ting tar tid, men vi kan ikke tie.

Som kristne tror vi på bønn, og be vil vi gjøre. Men vi tror også på handling:

Vi vil ha

- Større bevissthet hos styresmaktene på hva flyktninger har vært gjennom, også når det gjelder trosforfølgelse.
- Intensivering av det gode arbeidet med å løfte fram trosminoriteter i internasjonale fora.
- En mer lyttende holdning fra det internasjonale samfunnet overfor forfulgte trosminoriteter, slik at man i større grad tar hensyn til 'tro' og religiøs tilhørighet i planlegging av nye tiltak.